

Publicerad 2008-03-03 13:22 av desperado

Vi medelålders kvinnor ÄR osynliga i vardagen, på gott och ont

Leende kvinna

Det står en medelålders kvinna på busshållplatsen.

En vanlig februaritorsdag står hon och ler.

Vinden rufsar om i hennes hår med kalla fingrar.

Himlen är jämngrå.

Ingen lägger märke till hennes leende.

Det är ett litet innåtvänt nästan hemligt leende.

Högt ovanför flyger fåglarna i flock kastade hit och dit i vinden.

Kvinnan ser på fåglarna.

Bussen kommer.

Kvinnan stiger ombord och drar busskortet i maskinen.

Hon möter chaufförens uttråkade blick.

Sittande på fönsterplats, tar hon fram en IKEApenna

Kvinnan börjar skriva, smått smått på ett hopvikt papper

Fortfarande leende skriver hon.

Ingen udrar vad hon skriver.

Någon sover en annan pratar högt i sin mobil.

Bussen lämnar stan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desperado med Poeter.se id #4842 innehar upphovsrätten